

USNESENÍ

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce (soudce zpravodaj), soudce Mgr. Aleše Smetanky a soudkyně JUDr. Veroniky Burianové ve věci

žalobkyně: **Sony DADC Czech Republic, s.r.o.**
sídlem Dobřanská 545, 332 09 Štěnovice
zastoupená advokátem JUDr. Martinem Bohuslavem
sídlem Italská 2581/67, 120 00 Praha

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 10. 2022, č. j. 36697/22/5200-10421-711070,

takto:

Návrh na přiznání odkladného účinku žalobě se zamítá.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se žalobou domáhá přezkumu rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 10. 2022, č. j. 36697/ 22/5200-10421-711070, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil dvě rozhodnutí Finančního úřadu pro Plzeňský kraj – dodatečný platební výměr na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti za zdaňovací období roku 2016 ze dne 11. 5. 2021, č. j. 999792/21/2311-50523-401775, kterým byla dodatečně stanovena k přímé úhradě daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti ve výši 19 005 Kč a současně byla uložena zákonná povinnost uhradit penále ve výši 3 801 Kč, a dodatečný platební výměr na daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti za zdaňovací období roku 2017 ze dne 11. 5. 2021, č. j. 1000015/21/2311-50523-401775, kterým byla dodatečně stanovena k přímé úhradě daň z příjmů fyzických osob ze závislé činnosti ve výši 80 481 Kč a současně byla uložena zákonná povinnost uhradit penále ve výši 16 096 Kč.
2. Žalobkyně učinila součástí žaloby návrh na přiznání odkladného účinku. K jeho odůvodnění uvedla, že napadené rozhodnutí představuje odpověď na předběžnou otázku, na jejímž posouzení je závislá výše pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní politiku zaměstnanosti a platba zdravotního pojištění. V rozsudku ze dne 29. 3. 2018, č. j. 57 A 29/2017-54, přitom došel zdejší soud k závěru, že orgán správy sociálního zabezpečení může stanovit povinnost uhradit dlužné pojistné až poté, co je daň doměřena příslušným správcem daně.
3. Vzhledem k tomu, že pravomocně doměřená DPFO může být vnímána jako důvod pro zahájení řízení ve věci pojistného na sociální zabezpečení a příspěvku na státní sociální politiku a pojistného na veřejné zdravotní pojištění, představují právní následky

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

napadeného rozhodnutí pro žalobkyni podstatnou újmu. Konkrétně žalobkyně bude nucena vynaložit další finanční prostředky na obranu proti krokům orgánů správy sociálního zabezpečení a veřejného zdravotního pojištění a na úhradu vyššího pojistného včetně penále, přestože výše daně ze závislé činnosti není v důsledku podání žaloby postavena najisto. Přiznání odkladného účinku žalobě proti napadenému rozhodnutí je hospodárné a racionální jak pro žalobkyni, tak nakonec i pro orgány správy sociálního zabezpečení a veřejného zdravotního pojištění. Přiznáním odkladného účinku se totiž stanovení dlužného pojistného pouze odloží do doby rozhodnutí soudu ve věci samé, která je předběžnou otázkou pro stanovení pojistného

4. Žalovaný s návrhem na přiznání odkladného účinku nesouhlasil. Ačkoliv je doměření daně dle dodatečného platebního výměru nepochybně výdajem na straně žalobkyně, výše doměřené daňové povinnosti není jakkoliv závažná. Ostatně žalobkyně ani netvrdila, že by pro ni byla předmětná částka likvidační, nebo že by ohrožovala její podnikatelskou činnost.
5. Nejvyšší správní soud ve svém usnesení č. j. 2 Afs 77/2005-96 uvedl: *„aby ve správním soudnictví v řízeních o žalobách proti rozhodnutí správního orgánu, v nichž se přezkoumávají pravomocná (a tedy zásadně vykonatelná) správní rozhodnutí, bylo možno výjimečně docílit toho, aby po dobu přezkumu napadené správní rozhodnutí nebylo vykonatelné, resp. nezakládalo jiné právní následky. V určitých výjimečných situacích, jejichž materiální podmínky definuje soudní řád správní právě v ustanovení § 73 odst. 2 in fine..., je totiž nutno „zmrazit“ stav věcí v době „před“ napadeným správním rozhodnutím, protože pokud by mělo být provedeno (vykonáno) a následně byla v rámci soudního přezkumu shledáno nezákonným a zrušeno či byla vyslovena jeho nicotnost, vrátit stav věcí do podoby „před“ tímto nezákonným či nicotným rozhodnutím by bylo nemožné nebo neúměrně obtížné“.* Žalovaný měl za to, že ve smyslu tohoto usnesení i za předpokladu, že by bylo soudem shledáno napadené rozhodnutí nezákonným, není naplněna teze, že vrácení stavu věcí, tj. vrácení zaplaceného vyššího pojistného a příspěvku, by bylo nemožné nebo neúměrně obtížné. Jelikož se jedná o správní orgány spravující tyto odvody, s případným „přeplatkem“ uhrazeným žalobkyní by bylo naloženo zcela zákonnou a řádnou cestou. Žalobkyně se nemusí obávat újmy v tomto směru.
6. Hrozící újma přitom musí být závažná a reálná, nikoliv pouze hypotetická, nadto se musí jednat o nepoměrně větší újmu. Argumentace žalobkyně stran plateb a správních řízení ohledně sociálního zabezpečení a pojistného je v této chvíli zcela hypotetická a irelevantní. Uvedené hypotetické úvahy sekundárních možných následků pro žalobkyni zcela jistě nepůsobují aktuální závažnou a reálnou újmu, resp. nepůsobují jakoukoliv újmu.
7. Jakkoliv lze ctít starostlivost a ohleduplnost žalobkyně stran hospodárnosti procesů správních orgánů a šetření jak jejími zdroji, tak i případnými náklady na obou stranách, konstatoval žalovaný, že v daném případě nebyly naplněny zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku, jelikož existence případných hypotetických sekundárních nákladů zde nemůže splňovat nepoměrně větší újmu na straně žalobkyně. Striktně vzato, ani hospodárnost procesů, nadto zde a v této fázi zcela hypotetická, nemůže být důvodem pro přiznání odkladného účinku.
8. Újma žalobkyně vznikající v příčinné souvislosti s napadeným rozhodnutím nebyla podle názoru žalovaného v dané věci řádně osvědčena. Nadto měl žalovaný za to, že přiznání odkladného účinku žalobě by se v daném případě mohlo dotknout důležitého veřejného zájmu, za který lze považovat zájem státu a společnosti na řádném a včasném výběru

vyměřených daňových povinností.

9. Podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) *soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.*
10. Smyslem přiznání odkladného účinku žalobě není oddálení účinku pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Jedná se o zvláštní nástroj, který má zabránit situaci, kdy by v důsledku okamžitého výkonu pravomocného rozhodnutí správního orgánu došlo ke zcela konkrétní, závažné a nevratné újmě. Poskytnutí odkladného účinku se tedy vyznačuje svým mimořádným charakterem. Soud přiznáním odkladného účinku ještě před rozhodnutím ve věci samé prolamuje právní účinky pravomocného rozhodnutí správního orgánu. Při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku žalobě soud nerozhoduje tak, že by předjímal rozhodnutí ve věci samé, ale zjišťuje existenci zákonných podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě uvedených v § 73 odst. 2 s. ř. s. Zákon stanoví dvě podmínky, které musí být současně splněny k tomu, aby bylo možné přiznat žalobě odkladný účinek: zaprvé výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro žalobkyni nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a zadruhé přiznání odkladného účinku nesmí být v rozporu s důležitým veřejným zájmem.
11. Z ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. vyplývá, že je na žalobkyni, aby tvrdila (tzv. břemeno tvrzení) a prokázala (tzv. důkazní břemeno) naplnění první z podmínek pro přiznání odkladného účinku žalobě. Jen tak může soud posoudit, zda neprodleným výkonem nebo jinými právními následky správního rozhodnutí může nepoměrně větší újma, resp. těžko nahraditelná či kompenzovatelná újma žalobkyni vzniknout.
12. **Soud se v otázce existence nepoměrně větší újmy zcela ztotožnil s argumentací žalovaného.** Žalobkyně újmu spatřovala v doposud zcela hypotetické situaci, že bude vedeno řízení o pojistných – netvrdila, že se tak již děje. I kdyby tato hypotetická situace nastala, zná právní řád nástroje, jak se domoci vrácení přeplatku na pojistném. Samotná skutečnost, že by žalobkyně mohla být nucena vydat – opět prozatím hypotetické – finanční prostředky na domožení se vrácení přeplatku, nemůže být sama o sobě (zejména bez vazby na celkovou finanční situaci žalobkyně) důvodem pro to, aby soud přiznal žalobě odkladný účinek. Snaha šetřit je sice pochopitelná a ve vztahu ke správním orgánům dokonce chvályhodná, nicméně je třeba přijmout skutečnost, že určité náklady jsou vždy součástí správního procesu.
13. Ani částka, kterou bude žalobkyně hypoteticky povinna doplatit na pojistných, nedokládá existenci nepoměrně větší újmy na straně žalobkyně, neboť zaprvé není aktuální a zadruhé se vzhledem k výši doměřené daně a penále nebude pravděpodobně jednat o nijak závratnou sumu. Poslední argument je nicméně nutno brát s rezervou, neboť soud nezná finanční situaci žalobkyně a žalobkyně se na nedostatek prostředků ani neodvolávala.
14. Soud tudíž shledal, že žalobkyně netvrdila a neprokázala aktuální hrozící újmu, která by byla nepoměrně větší než újma hrozící jiným osobám a která by jí vznikala v přímé souvislosti s účinky napadeného rozhodnutí.
15. Protože nebyla naplněna první z podmínek přiznání odkladného účinku a protože obě podmínky musejí být naplněny kumulativně, nezabýval se již soud případným rozporem

přiznání odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem a návrh na přiznání odkladného účinku podle § 73 odst. 2 *a contrario* zamítl.

16. O nákladech řízení o návrhu na přiznání odkladného účinku soud nerozhodoval, když bude postupovat analogicky podle § 145 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s. a o případných nákladech vzniklých v této souvislosti rozhodne v rozhodnutí o věci samé.
17. Závěrem soud podotýká, že toto usnesení nezakládá překážku věci rozhodnuté, přiznání odkladného účinku lze navrhnout i opakovaně (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2021, č. j. 8 Azs 309/2020-38).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná.

Plzeň 6. ledna 2023

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu